GREGORIUS MAGNUS. LEO MAGNUS
1. Viertel 12. Jh. Seite 60r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36532
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

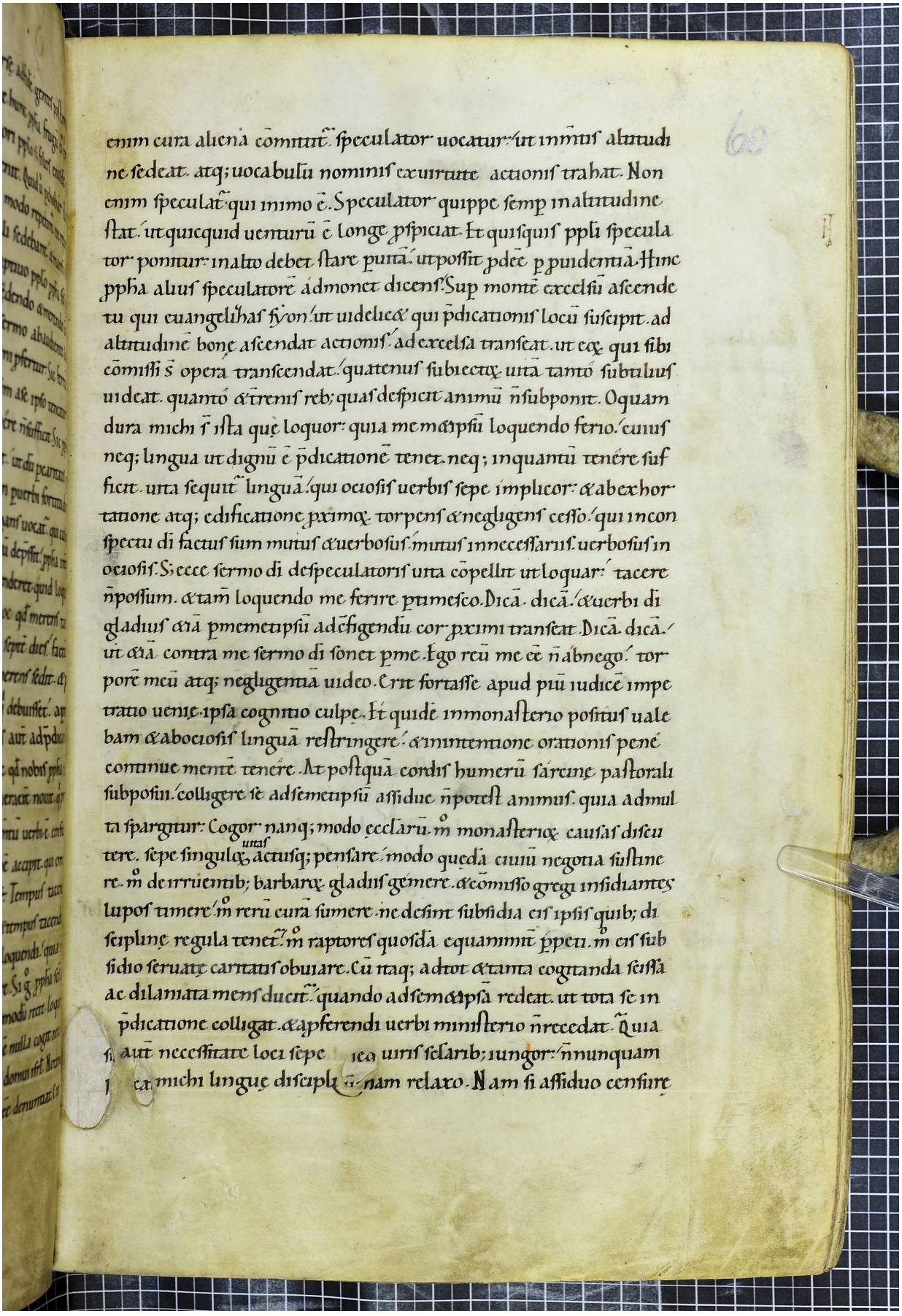

enim cura aliena cōmittit. speculator uocatur: ut in mtis altitudi
ne sedeat. atq; uocabulū nominis ex uirtute actionis trahat. Non
enim speculat qui in imo ē. Speculator quippe semp in altitudine
stat. ut quicquid uenturū ē longe pspiciat. Et quisquis ppli specula
tor ponitur: in alto debet stare puitā. ut possit pdēe p puidentiā. Hinc
ppha alius speculatorē admonet dicens. Sup montē excelsū ascende
tu qui euangelizas syon. ut uidelicet qui pdicationis locū suscipit. ad
altitudinē bonę ascendat actionis. ad excelsa transeat. ut eoꝝ qui sibi
cōmissi s̄ opera transcendat. quatenus subiectoꝝ uitā tantō subtilius
uideat. quantō et trenis reb; quas despicit animū n̄ subponit. O quam
dura michi s̄ ista quę loquor: quia me met ipsū loquendo ferio. cuius
neq; lingua ut dignū ē pdicationē tenet. neq; in quantū tenere suf
ficit. uita sequit linguā. qui ociosis uerbis sepe implicor: et ab exhor
tatione atq; edificatione pximoꝝ torpens et negligens cesso. qui in con
spectu di factus sum mutus et uerbosus. mutus in necessariis. uerbosus in
ociosis. Sicce sermo di de speculatoris uita cōpellit ut loquar: tacere
n̄ possum. et tam loquendo me ferire ptimesco. Dicā. dicā. et uerbi di
gladius et iā pmemetipsū ad cfigendū cor pximi transeat. Dicā. dicā.
ut et iā contra me sermo di sonet pme. Ego reū me cē n̄ abnego. tor
porē meū atq; negligentiā uideo. Erit fortasse apud piū iudicē impe
tratio uenię. ipsa cognitio culpę. Et quidē in monasterio positus uale
bam et ab ociosis linguā restringere. et in intentione orationis pene
continue mentē tenere. At postquā cordis humerū sarcinę pastorali
subposui. colligere se ad semetipsū assidue n̄ potest animus. quia ad mul
ta spargitur: Cogor nanq; modo ęcclarū. m̄ monasterioꝝ causas discu
tere. sepe singuloꝝ uitas actusq; pensare. modo quęda ciuiū negotia sustine
re. m̄ de irruentib; barbaroꝝ gladiis gemere. et cōmisso gregi insidiantes
lupos timere. m̄ rerū curā sumere. ne desint subsidia eis ipsis quib; di
sciplinę regula tenet. m̄ raptores quosda equanimit ppeti. m̄ eis sub
sidio seruatę caritatis obuiare. Cū itaq; ad tot et tanta cogitanda scissa
ac dilaniata mens ducit. quando ad semet ipsā redeat. ut tota se in
pdicatione colligat. et apferendi uerbi ministerio n̄ recedat. Quia
si aut necessitate loci sepe [illegible] uiris sclarib; iungor: n̄ nunquam
[illegible] michi linguę discipli[illegible] nam relaxo. Nam si assiduo censurę